

jen část odškodnění, uznav na spoluvinu žalované na zrušení pracovního poměru, o d v o l a c í s o u d zamítl žalobní nárok zcela.

N e j v y š š í s o u d, uloživ prvému soudu další jednání a nové rozhodnutí, uvedl v otázce, o niž tu jde, v

d ů v o d e c h :

Podle § 34 č. 6 zák. č. 154/1934 Sb. z. a n. je důvodem propuštění hrubá urážka. V zákoně bylo sice užito množného čísla (»hrubých urážek«), ale stačí zajisté jediné takové jednání. To vyplývá jednak z toho, že ustanovení § 34 č. 6 dotčeného zákona odpovídá ustanovení § 33 č. 4 téhož zákona, kde stačí již jedna urážka (arg. slova »dopustí-li se hrubé urážky«), jednak z úvahy, že zákon vyžaduje urážky h r u b é, t. j. takové, že se jeví — hledí-li se na zúčastněné osoby — podle obecného mínění nemožné, aby pracovní poměr dále trval, po případě že je nemožná další úspěšná spolupráce (srv. rozh. č. 6852 Sb. n. s.).

Čís. 15919.

V řízení před pracovními soudy může nastati klid řízení i za odvolacího řízení.

(Rozh. ze dne 11. března 1937, Rv I 310/37.)

Ve sporu projednávaném před pracovním soudem byl vyneseno dne 23. ledna 1933 rozsudek, odsuzující žalovanou zaměstnankyni k zaplacení neprávem vybrané a žalobkyni neodvedené částky 2.300 Kč. Proti uvedenému rozsudku podala žalovaná odvolání. Při roku dne 25. srpna 1933 prohlásily sporné strany, že ponechávají řízení v klidu. K návrhu žalované ze dne 8. dubna 1935 bylo ve sporu pokračováno. K roku poté konanému se dostavil jen právní zástupce žalované a ten prohlásil, že nevstupuje v jednání, takže řízení zůstalo opět v klidu. Teprve dne 8. září 1936 učinila žalující firma návrh na pokračování ve sporu, který pak při roku dne 13. listopadu 1936 skončen a vyneseno rozsudek. O d v o l a c í s o u d zamítl žalobu, vycházející z názoru, že žalobní nárok je promlčen, ježto žalobkyně nepokračovala řádně ve sporu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání a uvedl v otázce, o niž tu jde, v

d ů v o d e c h :

Mylný jest žalobkynin názor, že v odvolacím řízení ve sporech pracovních není přípustné ujednati klid řízení a že soud neměl přihlížeti k příslušnému prohlášení stran a odvolání vyřídit v mezích návrhů. Vždyť nařizuje § 33 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n., že o řízení před odvolacím soudem platí obdobně ustanovení civilního řádu o řízení před sborovými soudy první stolice jako soudy procesními, a platí tu tedy i předpisy §§ 168 až 170 c. ř. s.